

بررسی خواص ترمودینامیکی ماده پایدار بتایی حاوی نوترینو با استفاده از مدل توماس-فرمی

واعظ زاده، صفورا^۱؛ غضنفری مجرد، مهدی^۲

^۱دانشکده فیزیک دانشگاه کاشان، بلوار قطب راوندی، کاشان

چکیده

خواص ترمودینامیکی برای ماده پایدار بتایی حاوی نوترینو بر پایه تقریب توماس-فرمی بررسی می‌شود. براساس تقریب میدان میانگین نیمه کلاسیکی توماس-فرمی معادله حالت ماده پایدار بتایی در دمای متناهی تعیین می‌گردد. الکترون‌ها و میون‌ها در این مدل به منظور خنثی کردن بار الکتریکی کل این ماده و پایدار کردن آن در برابر واپاشی بتا، به صورت نسبیتهی در دما و چگالی معین در نظر گرفته می‌شوند. محاسبات برای رده وسیعی از دما و چگالی‌های باریونی که در اخترفیزیک مورد توجه هستند، صورت می‌گیرند.

معادله حالت ماده چگال داغ برای درک فیزیک جهان اولیه، انفجار ابرنواخترها، برخورد یون‌های سنگین، بررسی بخش‌های داخلی ستارگان نوترونی و ستارگان پروتونوترونی مورد استفاده است. در اینجا ساختار این ماده چگال به صورت ماده هسته‌ای نامتقارنی که شامل تعداد زیادی از لپتون‌هاست در نظر گرفته می‌شود [1-3]. به دلیل حضور لپتون‌ها، ماده در برابر واپاشی‌های ضعیف پایدار می‌ماند از این رو به آن ماده پایدار بتایی گفته می‌شود. تأثیر دما در ساختار ستارگان نوترونی تا حد زیادی وابسته به معادله حالت باریونی است. لپتون‌ها به منظور خنثی نمودن سیال از لحاظ الکتریکی و پایداری آن در برابر واپاشی بتا، رفتار نسبیتهی دارند. حذف نوترینوهای گرمایی منجر به سرد شدن سریع ستاره‌های نوترونی می‌گردد. در طول تحول اولیه، یک ستاره نوترونی نوترینوهای محبوس شده را دربردارد اما بلافاصله پس از تشکیل شدن (حدود چند ده ثانیه) که ستاره شروع به سرد شدن می‌نماید، هیچ نوترینوی محبوسی باقی نمی‌ماند. این سرد شدن از طریق گسیل نوترینو از مرکز ستاره و یا گسیل فوتون از سطح ستاره انجام می‌گیرد. در این بررسی تلاش شده تا ویژگی‌های ماده پایدار بتایی در چگالی‌های مختلف باریونی به دست آید. در ابتدا انرژی آزاد بر باریون ماده پایدار بتایی تعریف می‌شود [1,2]:

$$f = \varepsilon - TS \quad (1)$$

که در آن T دما، S آنترپی و ε انرژی نهان به ازای هر باریون می‌باشد. مدل ساده‌ای که در اینجا برای ماده پایدار بتایی ارائه می‌شود بدین صورت است که انرژی آزاد کل برحسب انرژی آزاد باریونی و انرژی آزاد لپتونی به ازای هر باریون به صورت $f = f_B + f_l$ نوشته می‌شود. در این مدل نوکلئونها از طریق پتانسیل TF(96) با یکدیگر برهم‌کنش دارند. که در آن چگالی کل باریونی بدین صورت است:

$$\rho_B = \rho_p + \rho_n \quad (2)$$

و شرط خنثی بودن بار الکتریکی به صورت $\rho_p = \rho_e + \rho_\mu$ مطرح می‌شود. که در آن چگالی الکترون (میون) است. از حضور لپتونهای تاو به دلیل بزرگ بودن جرم سکونشان در مقایسه با جرم سکون الکترونها و میونها چشم‌پوشی می‌شود. در این مدل لپتونها رابه صورت گاز فرمیونی نسبیتهی در نظر می‌گیریم بنابراین انرژی داخلی لپتونی به ازای هر باریون در دمای صفر می‌شود [1,2]:

$$\varepsilon_l = \frac{2}{\rho_B h^3} \sum_{i=e,\mu} \int d^3p \sqrt{(pc)^2 + (mc^2)^2} \vartheta(p_{F,i} - p),$$

$$= \sum_{i=e,\mu} \frac{\pi c^5 m_i^4}{h^3} \left[\varphi_i (2\varphi_i^2 + 1) \sqrt{1 + \varphi_i^2} - \sinh^{-1} \varphi_i \right] \quad (3)$$

که در آن $\varphi_i = \frac{p_{F,i}}{m_i c}$ می باشد. در معادلات فوق تکانه فرمی الکترونها و میونها است. در دمای صفر انرژی فرمی لپتونها همان پتانسیل شیمیایی آنها به صورت $\mu_i = \sqrt{(p_{F,i})^2 + (m_i c)^2}$ می باشد. در اینجا $i = e, \mu$ است. شرط پایداری بتایی ایجاب می کند که:

$$\mu_n - \mu_p = \mu_e = \mu_\mu \quad (۴)$$

به طور واضح از معادله (۴) استنباط می شود که چنانچه پتانسیل شیمیایی الکترون μ_e از جرم سکون میون m_μ کمتر باشد، میون ها در ساختار ماده حضور نخواهند داشت. در دماهای متناهی پتانسیل شیمیایی لپتونها بر حسب چگالی و تابع توزیعشان در فضای فاز تعیین می گردند:

$$\rho_i = \frac{2}{h^3} \int d^3p n_i(p), \quad (۵)$$

که در آن $n_i(p)$ تابع توزیع فرمی-دیراک می باشد و به صورت $n_i(p) = \frac{1}{e^{\beta(\sqrt{(pc)^2 + (m_i c)^2} - \mu_i)} + 1}$ تعریف می شود. بنابراین تساوی دوم معادله (۴) در دماهای متناهی به صورت عددی با استفاده از رابطه (۵) حل می شود. انرژی آزاد بر باریون لپتونها بر حسب ε_l انرژی نهان و s_l آنتروپی کل لپتونها بر باریون به صورت $f_l = \varepsilon_l - T s_l$ نوشته می شود که در آن $s_l = s_e + s_\mu$ می باشد و

$$s_i = -\frac{2}{\rho_i h^3} \int d^3p [n_i(p) \ln(n_i(p)) + (1 - n_i(p)) \ln(1 - n_i(p))] \quad (۶)$$

سرانجام سهم باریونی انرژی آزاد به ازای هر باریون را به صورت $f_B = \varepsilon_B - T s_B$ وارد می کنیم. که در آن برای محاسبه انرژی داخلی و آنتروپی به ازای هر باریون، روش بس ذره ای توماس-فرمی را به کار می بریم. پتانسیل بین نوکلئونی به کار رفته در این مدل به پتانسیل مایرزوشواتکی مشهور است که به صورت زیر مطرح می شود:

$$V_{12} = -\frac{2T_0}{\rho_0} f \left(\frac{r_{12}}{a} \right) \left\{ \frac{1}{2} (1 \mp \xi) \alpha - \frac{1}{2} (1 \mp \zeta) \left[\beta \left(\frac{p_{12}}{p_b} \right)^2 - \gamma \frac{p_F}{|p_{12}|} \sigma \left(\frac{2\rho}{\rho_0} \right)^{\frac{2}{3}} \right] \right\} \quad (۷)$$

با بکارگیری تقریب توماس فرمی انرژی به ازای هر باریون می شود:

$$\varepsilon_B = \frac{2}{\rho_B h^3} \sum_i \int d^3p_l \left(\frac{p_l^2}{2m} + \frac{1}{2} V_i(p_l) \right) \quad i = n, p \quad (۸)$$

در این مدل برای چگالی باریون ها داریم:

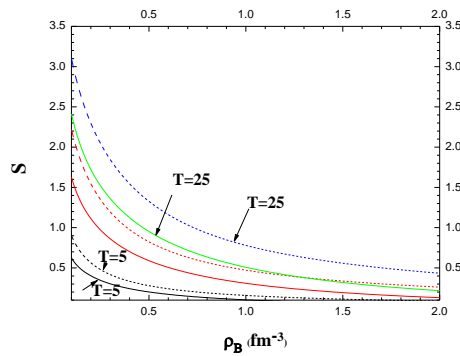
$$\rho_i = \frac{g}{h^3} \int d^3p \frac{1}{e^{\beta \left(\frac{p^2}{2B_i} + V_i(p) - \mu_i \right)}} \quad (۹)$$

به منظور به حداقل رساندن زمان محاسبات با حفظ دقت محاسباتی در رابطه بالا به جای V_i از جرم مؤثر تعمیم یافته به صورت $B_i^* = \left[\left(\frac{1}{p} \left(\frac{\partial V_i}{\partial p} \right) \right)_{p_{F,i}} \right]^{-1}$ استفاده می کنیم. وقتی ماده پایدار بتایی حاوی نوترینوهای محبوس را بررسی می کنیم، شرط تعادل بتایی در معادله (۴) به صورت $\mu_n - \mu_p = \mu_e - \mu_{\nu_e} = \mu_\mu - \mu_{\nu_\mu}$ تغییر می کند [1]. که در آن μ_{ν_e} (μ_{ν_μ}) پتانسیل شیمیایی نوترینوی الکترونی (میونی) است. رمبش گرانشی ستارگان سنگین با جرمی بزرگتر از حد چاندراسخار دلالت بر این دارد که عدد لپتونی الکترونها در طی تحول دینامیکی ستاره به صورت $Y_{le} = Y_e + Y_{\nu_e} = \frac{\rho_e}{\rho_B} + \frac{\rho_{\nu_e}}{\rho_B} = 0.4$ می باشد.

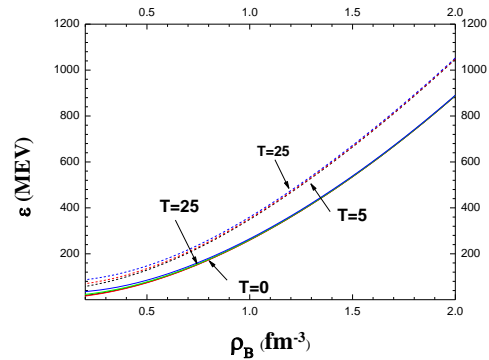
از آنجا که با فرض نوترینوهای محبوس هیچ میونی وجود ندارد، قید $Y_{l\mu} = Y_\mu + Y_{\nu_\mu} = 0$ نیز در شرط تعادل بتایی اعمال می شود.

نتیجه گیری:

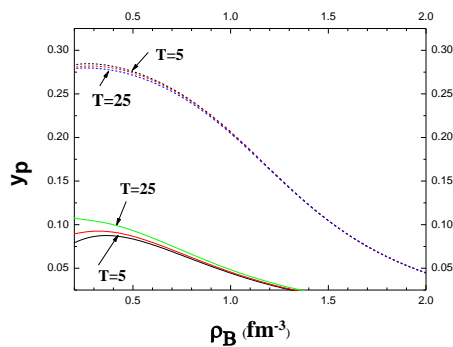
مدل استفاده شده در این بررسی کارآمدی زیاد خود را با ارائه مفهوم جرم موثر تعمیم یافته نوکلئونی که تابعی از چگالی و دماست در فرایند محاسبات مربوط به ساختار ماده پایدار بتایی به خوبی نشان می دهد. به دلیل توافق نتایج حاصل از این مدل با مدل های مطرح در این زمینه می توان به بسط و تعمیم این مدل برای درک خواص ساختار های پیچیده تر باریونی پرداخت.

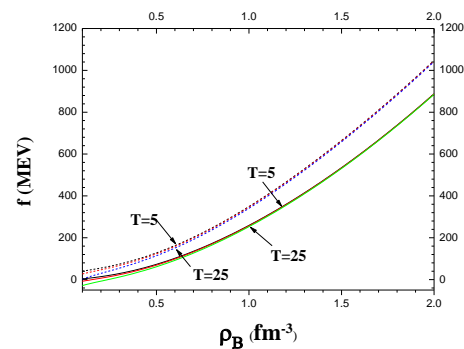
شکل (۲) آنتروپی کل بر باریون ماده پایدار بتایی بر حسب چگالی باریونی در دماهای مختلف (منحنی های خط چین مربوط به ماده پایدار بتایی حاوی نوترینو است).

شکل (۱) انرژی نهان بر باریون بر حسب چگالی باریونی در دماهای مختلف (منحنی های خط چین متعلق به ماده پایدار بتایی حاوی نوترینو است).

شکل (۴) فراوانی پروتون در ماده پایدار بتایی بر حسب چگالی باریونی در دماهای مختلف (منحنی های خط چین مربوط به ماده پایدار بتایی حاوی نوترینو است)

شکل (۳) انرژی آزاد هلمهولتز بر باریون ماده پایدار بتایی بر حسب چگالی باریونی در دماهای مختلف (منحنی های خط چین مربوط به ماده پایدار بتایی حاوی نوترینو است).

مرجع ها

- [1]. H.R. Moshfegh and M. Ghazanfari Mojarrad, J. Phys. G 15, (2011) 085102 .
- [2]. M. Modarres and H. R. Moshfegh, Phys. Rev. C62 (2000) 044308.
- [3].H.R. Moshfegh, M. Ghazanfari Mojarrad, Eur. Phys. J. A 49(2013).